

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det turde være i Erindring, at Ministeriet ved Skrivelse til Finantsudvalget af 11te Marts f. A. (Rigsdagstid. Sessjon 1874 Udhæng B. Pag. 590 ff.), næst at begrunde Nødvendigheden af at raade Bod paa den Mangel paa Plads, som det stedse stigende Antal af Sindsyge har medført i de tvende Sindsygeanstalter ved Bordingborg og Aarhus, anmodede om Udvalgets Medvirkning til at erholde en til nærmere Betingelser knyttet foreløbig Bevilling sigtende til, saakræmt det ved nærmere endelig Prøvelse viste sig hensigtsmæssigt, at omdanne den til Nedlæggelse bestemte viborgske Strafanstalts Bygninger til et Asyl for uhelbredelige Sindsyge.

Den nævnte Bevilling opnaaedes ikke; men som det af Forhandlingerne med tilstrækkelig Bestemthed fremgaaer (jfr. Rigsdagstid. 1874 Forhandlingerne i Folkethinget Sp. 2355—60), var Meningen med Udvalgets Stilling til Sagen og den paafølgende Afstemning kun den, at der fandtes Betænkelighed ved at gaa ind paa nogen Bevilling, saalænge de Momenter, der maatte anses som afgjørende for en endelig Vedømmelse af en saadan Ombygnings Hensigtsmæssighed, navnlig i Sammenligning med de andre Maader, paa hvilke der vilde kunne være Spørgsmaal om at afhjælpe den tilstedeværende Trang, endnu ikke forelaa med den fornødne Klarhed.

At der foreligger Nødvendighed for at tilveiebringe Plads for et større Antal Sindsyge fra de Landsdele, der ere Lodtagere i de tvende forannævnte Sindsygeanstalter, og at den tilstedeværende Mangel paa Plads navnlig gjælder uhelbredelige Sindsyge, tør Ministeriet formentlig forudsætte som erkjendt. I det man i saa Henseende paany henviser til, hvad der i den ovennævnte Skrivelse er anført, skal man tilføie, at det af Sindsygeanstaltens Beretninger for 1873 fremgaaer, at Afgangen i Anstalten ved Aarhus vel havde været lidt større end i 1872 (118 mod 102), men at dog Antallet af de i Marts 30 Indmeldte, som Pladsen ikke havde tilladt at modtage endnu, udgjorde 25 (13 Mænd, 12 Kvinder), saa at der ikke er mindre Grund til at klage over Mangel paa Plads end i det foregaaende Aar. I Offisternes Sindsygeanstalt var Belægningen, ved Udgangen af 1872 udgjorde 333, ved Udgangen af 1873 steg til 354. For 1874 foreligge Beretningerne endnu ikke, men man skal tilføie, at det af forskjellige Ministeriet forelagte Besværginger og de i den Anledning tilveiebragte Oplysninger tilstrækkeligt fremgaaer, at ikke blot Manglen paa Plads i de tvende Anstalter fremdeles er den samme, men at ogsaa de mindre færtilge Anstalter ere saaledes belagte, at uhelbredelige Sindsyge til største Besvær for de ved-

kommende Kommuner ikke have kunnet henvises til nogen Anstalt, der egnede sig for deres Tilstand.

Det er derfor en Selvfølge, at de Underfølgelser, Ministeriet som bemærket allerede havde paabegyndt om de Maader, hvorpaa den tilstedeværende Mangel hurtigt og hensigtsmæssigt afhjælpes, ere blevene forfattede. Som allerede antydet ovenfor var det, da det havde vist sig, at det store til Strafanstalten i Viborg henhørende Komplex af forholdsvis nye og gode Bygninger vilde komme til at staa til Raadighed ved den sandsynligt forestaaende Nedlæggelse af Strafanstalten som saadan, kommet under Overveielse, om ikke disse Bygninger ved en passende Ombygning kunde benyttes til en Anstalt for uhelbredelige Sindsyge, saaledes at der til en saadan Anstalt blev at afgive saadanne Sindsyge, til hvis Helbredelse der ikke forelaa nogen Udsigt, og der ved i de bestaaende Anstalter kunde vindes Plads til den betimelige Optagelse af saadanne friske Tilfælde, der stille Helbredelse i Udsigt. Allerede forud for Ministeriets ovenanførte Henvendelse til Rigsdagen var der derfor under sagkyndig Veiledning udarbejdet foreløbige Planer til en saadan Ombygning, beregnet paa Anbringelsen af et Antal af 400 à 450 uhelbredelige Sindsyge, og disse Planer forelaa det Igl. Sundhedskollegium til Vedømmelse, da den ovenberørte eventuelle Bevilling begjærtes. Over disse Planer og derigjennem over Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden i Almindelighed af at afhjælpe Pladsmanglen ved en Ombygning af det nævnte Bygningskomplex, har Kollegiet givet Overlegerne for samtlige Sindsygeanstalter Leilighed til at ytre sig Efter Modtagelsen af disse Betænkninger underkastede Kollegiet de foreløbige Planer en gennemgaaende Kritik og anmodede derefter Ministeriet om til Grundlag for Kollegiets endelige Skjøn angaaende det foreliggende Spørgsmaal dels at lade de udarbejdede Planer revidere og tilbøielig omarbejde efter de Anvisninger, som Kollegiet, støttet til de indkomne Betænkninger og sin egen Prøvelse, meddelte, dels til Sammenligning at lade udarbejde foreløbige Planer og Overflag til tvende helt nye Hjælpeanstalter, hver beregnet paa 200 Patienter, til hvilke Kollegiet efter Samraad med Overlegen for St. Hans Sindsygehospital, fra hvem Antydningen om Hensigtsmæssigheden af saadanne nye Hjælpeanstalter var fremkommet, meddelte det nærmere Program.

Disse Kollegiets Anvisninger ere selvfølgelig blevene fulgte. Planen til Viborg-Anstaltens Omdannelse til et Asyl for uhelbredelige Sindsyge er under Veiledning af Professor Dr. med. G. a. d. e. n bleven undergivet en gennemgribende Revision,